Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Simbegwire / Simbegwire

Skriven av: Rukia Nantale
Illustrerad av: Benjamin Mitchley
Översatt av: Abdi Muse (so), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv

Simbegwire

Simbegwire

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Abdi Muse
somaliska / svenska
nivå 5

(utan bilder)

Markay Simbegwire hooyadeed dhimatay waxay ahayd mid aad u murugaysan. Simbegwire aabaheed waxuu sameeyay sida ugu fiican oo daryeelka gabadhiisa. Si tartiib ah waxay barteen in ay darreemaan farxad markale, la aanta simbegwire hooyadeed. Subax kasta waa ay fadhiistan kana wada hadli jireen wax ku saabsan malinta ka horayso. Fiid kasto waxay wada samayn jirreen cashada. Kadib waa ay dhaqaan maacuunta, aabaha Simbegwire waxuu ka caawin jiray shaqada guriga.

. . .

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

Halmaalin aabihii Simbegwire waxuu yimid guriga si kadib dhacsan sidii caadada u ahayd. “Xagee baad joogtaa ilmahayga” wuu u wacay. Simbegwire waxa ay ku oraday aabaheed. Waa ay istagtay si dhaqaaq la’aan ah markay aragtay in uu haysto gacanta haweeney. “Waxaan rabaa in aad lakulanto qof khaas ah, ilmahaygow. Tani waa Aniita,” ayuu yidhi asagoo dhoolacadaynayo.

. . .

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. ”Var är du, mitt barn?”, ropade han. Simbegwire sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. ”Jag vill att du ska träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita”, sa han leende.

“Halloo Simbegwire, aabahaa aya ii sheegay waxyaabo badan oo kugu saabsan.” Ayay tidhii Anita. Laakiin ma aynan dhoolacadaynin mana ay qaadin gacanta gabadha. Simbegwire aabaheed waxuu ahaa mid aad u faraxsan oo xiiseynaya. Waxuu ka hadlay sida sedexdooda ay u wada noolaan doonan, iyo sida wanaagsanaan ay noloshooda ahaan doonto. “Ilmahayga, waxaan rajaynayaa in aad aqbali doonto Anita sidii hooyadaa o kale,” ayuu yidhi.

• • •

”Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig”, sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. ”Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma”, sa han.

Toddobaadkii kuxigay, Anita ayaa ku martiqaaday Simbegwire, ilmo eedadeed iyo eedadeed ba guriga iyo cunto. Maxay cunto ahayd! Anita waxay diyaarisay dhamaan cuntooyinki ay ugu jeclayd Simbegwire, qof kastana wuu cunay ilaa ay ka dhargaan. Kadibna carruurtu waa ay ciyaarayeen halka dadka waawayna sheekaysteen. Simbegwire waxay dareentay farxad iyo geesinimo. Waxay go’aansatay in si dhakhso, oo dhakhso ah, ay ku noqon doonto guriga si ay ula noolaato aabaheed iyo eedadeed/aayadeed.

• • •

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Aabaheed ayaa maalin walba soo booqan jiray. Ugu dambeyntii, wuxuu la yimid Anita. Waxay laacday Simbegwire gacanteedi. “Aad ayaan uga xumahay yariisey, waan qaldamay,” ayay ku ooyday. “Ma ii ogolaaneysaa in aan mar kale isku daydo?” Simbegwire waxay eegtay aabaheed iyo wajigiisa welwelsan. Kadibna si tartiib ah ayay horay u socotay waxayna gacmaheeda ku wareejisay Anita.

. . .

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwire handen och sa: ”Jag är ledsen, lilla du, jag gjorde fel”, grät hon. ”Kan du låta mig försöka igen?” Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

Nolosha Simbegwire way isbadashay. Dambe uma aysan hellin waqti si ay arroorti ula fadhiisato aabaheed. Anita ayaa siisay shaqooyin badan oo guriga kamid ah, taas oo ka dhigtay mid aad uga daallisa ka shaqaynta shaqada iskuulka xilliga fidkii. Waxay si toos ah u aaday sarriirta cashada kadib. Raaxada kali ah ay haysatay waxuu aha bustihii midabaysnaa ooy hooyadeed siissay. Simbegwire aabaheed uma uusan muuqan mid ogaaday in gabadhiisa aysan faraxsanayn.

. . .

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färgglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Dhowr bilood ka dib, Simbegwire aabaheed ayaa u sheegay ayaga in uu ahaan doono mid ka maqan guriga cabaar. “Waa inaan u safraa shaqadeyda,” ayuu yiri. “Laakiin waan ogahay in aad is illaalin doontaan.” Wajiga Simbegwire ayaa qushuucay, laakiin aabaheed ma ogaanin. Anita ma sheegin waxbo. Mana aysan faraxsaneyn.

. . .

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. ”Jag måste resa på grund av jobbet”, sa han. ”Men jag vet att ni kommer att se efter varandra.” Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

Simbegwire waxay la ciyaaraysay ilma eedadeed markii ay ka aragtay aabaheed meel fog. Waxay ka cabsatay inuu xanaaqsanyahay, sidaa darteed waxay ku oraday guriga dhexdiisa si ay isku qariso. Laakiin aabbeheed baa u yimid waxuuna ku yidhi, “Simbegwire, waxaad u heshay naftaada hooyo kaamil ah. Taasoo ku jecel kuna fahmayso. Waan kugu faanaa waana ku jeclahay.” Waxay ku heshiiyeen in Simbegwire ay la joogi doonto eedadeed inta ay rabto.

. . .

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: ” Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig.” De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Markii Simbegwire aabaheed ku soo laabtay guriga, wuxuu arkay qolkeedii oo madhan. “Maxaa dhacay, Anita?” wuxuu u waydiiyay si adag. Haweenaydi waxay u sharaxday in Simbegwire ay carrartay. “Waxaan rabay in ay i ixtiraamto,” ayay tidhi. “Laakiin malaha waxaan ahaa mid aad ugu ad adag.” Simbegwire aabaheed ayaa ka tagay guriga waxuuna aaday jahadii dooxada. Wuxuu socday illaa iyo tuuladii walaashii bal si uu u ogaado haddii ay aragtay Simbegwire

. . .

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. ”Vad hände, Anita?” frågade han bekymrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. ”Jag ville att hon skulle respektera mig”, sa hon. ”Men jag kanske var för sträng.” Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systerns by för att se om hon hade sett Simbegwire.

Arrimaha way ku sii xumaadeen Simbegwire. Hadaysan dhamaynin shaqada ama aay cabato, Anita ayaa kudhufan. Xilliga cashada, haweenayda aya cuntay inta badan cuntada, ayadoo ureebayso Simbegwire waxyaabaha haraaga ah. Habbeen kasto Simbegwire ooyinta ayay ku seexan jirtay, ayaddoo bustihii hooyadeed hab siineyso.

. . .

Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mammas filt.

Hal subax, Simbegwire ayaa ku daahday kasoo kiicida sariirta. “Gabadhaadan caajislayda ah!” Anita ku dhawaaqday. Waxaay simbegwire kasoo jiiday sariirtii. Bustihii qaaliga ahaa waxaa qabsaday musbaar, labo ayuu na u kala jeexay.

. . .

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. ”Din lata flicka!” skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

Simbegwire eedadeed ayaa u qaaday ilmihi gurigeeda. Waxay siisay simbegwire cunto diiran, waxa ayna ku jiifisay sariir ayadoo haysata bustihii hooyadeeda. Habeenkaas, Simbegwire waa ay ooyday sideey ugu seexatay sariirta. Laakiin waxa ay ahayd ilin farxadeed. Waxay ogaatay in eedadeed illaalin doonto ayada.

. . .

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

Naagtan waxay kor u eegtey geedkii gudihiisa. Markay aragtay gabadha iyo gogi'i bustaha midabka leh, waxay ku ooyday "Simbegwire, ilmihii walaalkay!" Dumarkii kale waxay joojiyeen dhaqistii waxayna caawiyeen Simbegwire si ay uga soo dagato geedka. Eedadeed ayaa hab siisay gabadhii yarayd, waxayna isku dayday inay dajiso.

. . .

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: ”Simbegwire, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att tvätta och hjälpte Simbegwire att klättra ned från trädet. Hennes faster kramade flickan och försökte trösta henne.

Simbegwire aad bay u xanaaqday. Waxay go'aansatay inay ka cararto guriga. Waxay qaadatay gogi'ii bustaha hooyadeed, waxay xiratay xogaa cunto ah, waxayna ka tagtay guriga. Waxay raacday wadadii aabaheed maray.

. . .

Simbegwire blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

Markii ay fiidkii tahay, waxay kortay geed dheer oo u dhow dooxada waxayna nafteeda sariir uga samaysay laamaha. Sidaasey u seexatay, way heestay: “Hooyo, Hooyo, Hooyo, waad iga tagtay, waad iga tagtay oo mana aadan soo laaban, Aabbo ima jeclo. Hooyo,goormad dib u soo noqon, waad iga tagtay.”

. . .

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: ”Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig.”

Subbaxdii xigtay, Simbegwire waxay heetsay heesti markale. Markay dumarku yimaadeen dooxada si ay ugu dhaqdaan dharkooda, waxay maqleen hees murugo ah oo ka imaanayso geedka dheer. Waxay u maleeyeen in ay ahayd dabeysha oo kaliya oo lulaayso caleemaha, waxayna sii wateen shaqadoodi. Laakiin mid ka mid ah haweenka ayaa si taxaddar leh u dhegaystay heesta.

. . .

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.